

Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRING AV SÄTTET ATT FINANSIERA ARBETSLÖSHETSPENSIONERNA

Regeringen har till riksdagen avlåtit en proposition med fördrag till lagar om ändring av 12 § lagen om pension för arbetstagare och 9 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (HPr 230/88).

För arbetslöshetspensionerna har pensionsanstalterna hittills ansvarat gemensamt. I propositionen föreslås nu att en del av arbetslöshetspensionen skall överföras på de enskilda arbetspensionsanstalternas ansvar. Avsikten med propositionen är, att en enskild storarbetsgivare genom ändringar som fastställs i de i lagen om pension för arbetstagare avsedda beräkningsgrunderna åläggs kostnadsansvar för en del av arbetslöshetspensionen enligt lagen om pension för arbetstagare.

Enligt förslaget skall en pensionsanstalt svara för högst hälften av den enligt lagen om pension, för arbetstagare beviljade heffektiva arbetslöshetspension på den nivå pensionen är då den börjar. I lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden föreslås 9 § ändrad så, att arbetspensionskassan svarar för 30 procent av den enligt denna lag beviljade arbetslöshetspensionen.

Till övriga delar skulle de i APL och KAPL avsedda arbetslöshetspensionerna, bland andra de arbetslöshetspensioner som baserar sig på ett APL-arbetsförhållande som pågått kortare tid än 5 år, kvarstå på pensionsanstalternas gemensamma ansvar. Likaså, skulle indexförhöjningar efter det arbetslösheten börjat och rena fribrevspensioner samt arbetslöshetspensioner enligt KoPL fortsättningsvis stå under gemensamt ansvar.

VA/Tarja Härkönen/TB

9.12.1988

Meningen är att lagarna skall träda i kraft 1.7.1989. Enligt förslaget skall lagarna tillämpas på de arbetslöshetspensioner som baserar sig på arbetsförhållanden som upphört efter det lagarna har trätt i kraft.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Martti
Martti Hännikäinen

Sirja Collin
Sirja Collin

BILAGOR

Regeringens proposition 230/88

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 12 § lagen om pension för arbetstagare och 9 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Denna proposition innehåller ett förslag till ändring av sättet att finansiera arbetslöshetspensionen. Avsikten med propositionen är det att en enskild arbetsgivare, på grunder som fastställs särskilt, kan åläggas kostnadsansvar för en del av arbetstagarens arbetslöshetspension enligt lagen om pension för arbetstagare, på samma sätt som arbetsgivaren svarar för invalidpension och individuell förtidspension. Enligt förslaget skall pensionsanstalten svara för högst halva arbetslöshetspensionen på den

nivå som pensionen är då den begynner. Under det år lagändringen träder i kraft kommer den uppskattade premiehöjande effekten att vara 0,1 procentenhet och under de två följande åren 0,3 procentenheter jämfört med nuvarande lagstiftning. Den premiehöjande effekten försvinner dock före utgången av nästa årtionde. På lång sikt kommer ändringen av sättet att finansiera arbetslöshetspensionerna inte att öka kostnaderna för arbetspensioner.

Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 1989.

MOTIVERING

1. Nuläget och de förestagna ändringarna

De pensionsanstalter som bedriver sådan verksamhet som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/61, nedan APL), lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62, nedan KAPL) och lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (662/85, nedan KoPL) ansvarar gemensamt för arbetslöshetspensionerna enligt nämnda lagar. Arbetslöshetspensionerna medför då en lika stor kostnad för alla arbetsgivare, oberoende av hur mycket av de beviljade arbetslöshetspensionerna baserar sig på varje enskild arbetsgivares anställningsförhållanden. Detta finansieringssätt bygger på att arbetslösheten är en följd av allmänna nationalekonomiska faktorer som inte beror på något enskilt företag.

Arbetslöshetspensionerna infördes i APL och KAPL genom lagar som trädde i kraft vid ingången av juli 1971 (500 och 501/71). Under den första tiden då systemet var i kraft beviljades mindre än 1 000 pensioner årligen. Antalet beviljade pensioner började öka i slutet av 1970-talet, och ökningen var kraftigast i början av 1980-talet. År 1987 beviljades över 8 000 arbetslösa arbetslöshetspensioner. Vid utgången av år 1987 var antalet arbetslöshetspensioner 59 215. Under årets lopp betalades ca 1 500 milj. mk i pensioner. Detta motsvarar 1,5 % av det årliga lönebeloppet för de arbetstagare som omfattas av lagarna.

Det faktum att den åldersgräns som berättigar till pension och som tidigare var 60 år har sänkts genom olika lagändringar har medverkat till att antalet arbetslöshetspensioner har ökat. Den lägsta åldersgränsen har varit 55 år. Det allmänna sysselsättningsläget har också

försämrats sedan början av 1970-talet. De saneringsåtgärder som genomförts i företagen har dessutom avsevärt medverkat till den markanta ökningen av arbetslösheten, i synnerhet i de åldersgrupper som är berättigade till arbetslöshetspension. Sålunda har också faktorer som beror på enskilda företag inverkat på beviljandet av arbetslöshetspensioner de senaste åren.

Vid finansieringen av arbetslöshetspensionerna är det motiverat att beakta den utveckling som har påverkat arbetslöshetspensionerna. En del av kostnaderna borde således fördelas på de enskilda företagen. För att detta skall bli möjligt föreslås att 12 § APL ändras så att en viss pensionsanstalt ensam svarar för arbetslöshetspensionens halva belopp när pensionen har beviljats som pension med full effekt, dvs. när även den tid som återstår till pensionsåldern eller lön som motsvarar nämnda tid har beaktats såsom pensionsgrundande.

Enligt förslaget skall pensionsanstalterna dock fortfarande ansvara gemensamt för arbetslöshetspensioner som grundar sig på ett arbetsförhållande som fortgått en kortare tid än fem år. Detta förfarande är nödvändigt för att undvika att finansieringsarrangemanget försämrar äldre arbetstagares möjligheter att få arbete.

På grund av det gemensamma ansvarsfördelningssystemet för pensioner enligt APL och KAPL föreslås att 9 § KAPL ändras så att arbetspensionskassan svarar för 30 % av en sådan arbetslöshetspension som beviljats med stöd av nämnda lag. Vid fastställandet av procenttalet har man försökt kollektivt beakta inverkan av de arbetslöshetspensioner enligt APL som baserar sig på arbetsförhållanden som pågått en kortare tid än fem år.

De pensionsanstalter som bedriver i nämnda lagar avsedd verksamhet skall fortfarande ansvara gemensamt för övriga delar av arbetslöshetspensionerna enligt APL och KAPL, bl.a. för de andelar som grundar sig på indexförhöjningar som skett efter den i lagen fastställda tidpunkten för arbetslöshetens början, samt s.k. rena fribrevspensioner.

Genom hänvisningsstadganden tillämpas 12 § APL på arbetslöshetspensioner enligt

KoPL. Emedan nämnda lag endast gäller arbetsförhållanden som är avsedda att fortgå kortare tid än ett år, skall arbetslöshetspensioner som beviljats med stöd av denna stå under gemensamt ansvar.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

På lång sikt ökar ändringen av sättet att finansiera arbetslöshetspensionerna inte kostnaderna för dem. Övergången till ett system som innebär att pensionsansvaret skall täckas vid pensionens början leder dock till att kostnaderna till en del hänförs till tidigare år jämfört med vad som nu är fallet. Under övergångsperioden måste därför högre försäkringspremier uppbäras för finansiering av arbetslöshetspensionerna. Under det år lagändringen träder i kraft är den uppskattade premiehöjande effekten 0,1 procentenhet och under de två följande åren 0,3 procentenheter. Den premiehöjande effekten försvinner dock före utgången av nästa årtionde.

På lång sikt har ändringen av sättet att finansiera arbetslöshetspensionerna inga statsekonomiska verkningar. Under de närmaste åren inverkar ändringen minskande på statsandelarna enligt lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare, emedan storleken av den försäkringspremie som företagarna skall betala är bunden vid den försäkringspremie som avses i APL. Under det år lagen träder i kraft minskar statsandelen med sammanlagt ca 10 milj. mk. De två följande åren kommer minskningen att vara ca 30 milj. mk. Denna nedsättande verkan på statsandelen försvinner före utgången av nästa årtionde.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1989.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

L a g**om ändring av 12 § lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut ändras 12 § 1 mom. 2 och 4 punkten lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare,

dess lagrum sådana de lyder, 1 mom. 2 punkten i lag av den 28 juli 1978 (593/78) och 4 punkten i lag av den 8 augusti 1986 (603/86), som följer:

*Fördelningen av ansvar och omkostnader,
som av pensionerna förorsakas*

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna bestämmes och de omkostnader pensionsanstalterna åsamkas av pensionerna fördelas mellan pensionsanstalterna, försåvitt dessa ej annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension, som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom., för halva beloppet av sådan arbetslöshetspension, som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom. på arbetsförhållande som pågått minst fem år, samt för familjepension, till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 6 § 3 mom., till den del den utbetalts för en tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden måhända utgående del av pension, men inte förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande, för arbetslöshetspensionens del dock efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 4 c §, företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde på grundval av ett arbetsförhållande som avses i nämnda moment, likväl så att för en pension eller en del av pension som avses ovan och i fråga om vilken det till grund liggande pensionsfallet inträffat

efter det år under vilket arbetstagaren fyllde 63 år, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren innan pensionsfallet inträffade senast har hört antingen under det år då han nådde nämnda ålder eller på grund av ett arbetsförhållande som därefter utan avbrott pågått minst sex månader;

4) för övriga ålders-, invalid-, arbetslöshets- och familjepensioner, med undantag av belopp enligt 9 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, samt för de delar av pensionerna som överstiger de i 1—3 punkten angivna beloppen, för deltidspension samt för kostnader föranledda av en allmän förändring i premiernas eller fondernas beräkningsgrunder och för den i 9 § 1 mom. 3 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden angivna andelen i kostnaderna för pensionsskyddet enligt nämnda lag svarar pensionsanstalterna gemensamt enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt för de olika slagen av kostnader; samt

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Vid tillämpningen av 12 § 1 mom. 2 punkten denna lag beaktas de arbetslöshetspensioner beträffande vilka tiden mellan pensionsfallet och uppnåendet av pensionsåldern har räknats såsom berättigande till pension på grundvalen av ett arbetsförhållande som upphört efter det lag som trätt i kraft.

L a g

om ändring av 9 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut ändras 9 § 1 mom. 2 och 3 punkten lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 mom. 2 punkten i lag av den 20 september 1974 (750/74) och 3 punkten i lag av den 8 augusti 1986 (604/86), som följer:

9 §

För det i denna lag stadgade pensionsskyddet svara de i 2 § avsedda pensionsanstalterna, såframt de icke annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom., för trettio hundraedelar av sådan arbetslöshetspension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom. samt för familjepension, vilken skall betalas efter förmånslåtaren som avlidit efter år 1970 och till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 7 § 1 mom., till den del den utbetalts för en tid före utgången av den månad under vilken förmånslåtarens skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet enligt lagen om pension för arbetstagare måhända utgående del av pension, men inte förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande, för arbetslöshetspensionens del dock efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 4 c § lagen om pension för arbetstagare, företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtarens hörde då han ådrog sig sjukdom, lyte eller skada, som avses i 7 § 1 mom., eller då han blev arbetslös

eller, om han då inte längre stod i ett arbetsförhållande som omfattas av denna lag, den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets han senast hade hört;

3) för övriga ålders-, invalid-, arbetslöshets- och familjepensioner, med undantag av belopp som skall betalas i enlighet med 12 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, samt för de delar av pension som överstiger i 1 och 2 punkten nämnda belopp, för deltidspension samt för sådana motsvarande pensioner och delar av pensioner i enlighet med minimipensionsskyddet som betalas enligt lagen om pension för arbetstagare, och för pensionskyddscentralens kostnader svarar pensionsanstalterna tillsammans med de pensionsanstalter som bedriver i lagen om pension för arbetstagare nämnd verksamhet, på det sätt som stadgas i 12 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om pension för arbetstagare; samt

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Vid tillämpningen av 9 § 1 mom. 2 punkten denna lag beaktas de arbetslöshetspensioner beträffande vilka gäller att den lön som ligger till grund för nämnda pensioner har införtjänats efter lagens ikraftträdande till minst det gränobelopp som avses i 7 § 1 eller 4 mom.

Helsingfors den 2 december 1988

Republikens President

Social- och hälsovårdsminister

1.

Lag**om ändring av 12 § lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut ändras 12 § 1 mom. 2 och 4 punkten lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 mom. 2 punkten i lag av den 28 juli 1978 (593/78) och 4 punkten i lag av den 8 augusti 1986 (603/86), som följer:

Gällande lydelse

Fördelningen av ansvar och omkostnader, som av pensionerna förorsakas

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna bestämmes och de omkostnader pensionsanstalterna åsamkas av pensionerna fördelas mellan pensionsanstalterna, försåvitt dessa ej annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension, som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom., samt för familjepension, till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 6 § 3 mom., till den del den utbetalts för tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet jämlikt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden måhända utgående del av pension, men icke förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde på grund av i sagda moment avsett arbetsförhållande, likväl så, att för ovan avsedd pension, i fråga om vilken det till grund liggande pensionsfallet inträffat efter det år under vilket arbetstagaren uppnådde 63 års ålder, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren innan pensionsfallet inträffade senast hört antingen under det år sagda ålder uppnåddes eller på grund av ett därefter i minst fyra månaders tid utan avbrott pågående arbetsförhållanden;

Förestlagen lydelse

Fördelningen av ansvar och omkostnader, som av pensionerna förorsakas

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna bestämmes och de omkostnader pensionsanstalterna åsamkas av pensionerna fördelas mellan pensionsanstalterna, försåvitt dessa ej annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension, som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom., *för halva beloppet av sådan arbetslöshetspension, som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom. på arbetsförhållande som pågått minst fem år*, samt för familjepension, till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 6 § 3 mom., till den del den utbetalts för en tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden måhända utgående del av pension, men *inte* förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande, *för arbetslöshetspensionens del dock efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 4 c §*, företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde på grundval av ett arbetsförhållande som avses i nämnda moment, likväl så att för en pension eller en del av pension som avses ovan och i fråga om vilken det till grund liggande pensionsfallet inträffat efter det år under vilket arbetstagaren fyllde 63 år, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren innan pen-

Gällande lydelse

4) för övriga ålders-, invalid-, och familjepensioner, med undantag av belopp enligt 9 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, samt för de delar av pensionerna som överstiger de i 1—3 punkten angivna beloppen, för *arbetslöshetspension och deltidspension* samt för kostnader föranledda av en allmän förändring i premiernas eller fondernas beräkningsgrunder och för den i 9 § 1 mom. 3 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden angivna andelen i kostnaderna för pensionsskyddet enligt nämnda lag svarar pensionsanstalterna gemensamt enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt för de olika slagen av kostnader; samt

Föreslagen lydelse

sionsfallet inträffade senast har hört antingen under det år *då han nådde nämnda* ålder eller på grund av ett arbetsförhållande som därefter utan avbrott *pågått* minst sex månader;

4) för övriga ålders-, invalid-, *arbetslöshets-* och familjepensioner, med undantag av belopp enligt 9 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, samt för de delar av pensionerna som överstiger de i 1—3 punkten angivna beloppen, för deltidspension samt för kostnader föranledda av en allmän förändring i premiernas eller fondernas beräkningsgrunder och för den i 9 § 1 mom. 3 punkten lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden angivna andelen i kostnaderna för pensionsskyddet enligt nämnda lag svarar pensionsanstalterna gemensamt enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt för de olika slagen av kostnader; samt

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Vid tillämpningen av 12 § 1 mom. 2 punkten denna lag beaktas de arbetslöshetspensioner beträffande vilka tiden mellan pensionsfallet och uppnåendet av pensionsåldern har räknats såsom berättigande till pension på grundvalen av ett arbetsförhållande som upphört efter det lagen trätt i kraft.

2.

Lag

om ändring av 9 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut ändras 9 § 1 mom. 2 och 3 punkten lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden,

dess lagrum sådana de lyder, 1 mom. 2 punkten i lag av den 20 september 1974 (750/74) och 3 punkten i lag av den 8 augusti 1986 (604/86), som följer:

Gällande lydelse

9 §

För det i denna lag stadgade pensionsskyddet svara de i 2 § avsedda pensionsanstalterna, såframt de icke annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom., samt för familjepension, vilken skall erläggas efter förmånslåtare, som avlidit efter år 1970, och till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 7 § 1 mom., till den del den utbetalats för tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet jämligt lagen om pension för arbetstagare måhända utgående del av pension, men icke förhöjning enligt 7 c § *sagda lag* eller med stöd av 9 § *samma lag* efter pensionens begynnelse företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde, då han ådrog sig sjukdom, lyte eller skada, som avses i 7 § 1 mom., eller om han då icke längre stod i denna lag underkastat arbetsförhållande, den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets han senast hade hört;

3) för övriga ålders-, invalid-, och familjepensioner, med undantag av belopp som skall betalas i enlighet med 12 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare samt för de delar av pension som överstiger i 1 och 2 punkten nämnda belopp, för *arbetslöshetspension och deltidspension* samt för motsvarande pensioner och delar av pensioner i enlighet med minimipensionsskyddet, som betalas enligt lagen om pen-

Förelagen lydelse

9 §

För det i denna lag stadgade pensionsskyddet svara de i 2 § avsedda pensionsanstalterna, såframt de icke annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom., *för trettio hundra dedelar av sådan arbetslöshetspension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom.* samt för familjepension, vilken skall *betalas* efter förmånslåtare som avlidit efter år 1970 och till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 7 § 1 mom., till den del den *utbetalts* för en tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet *enligt* lagen om pension för arbetstagare måhända utgående del av pension, men *inte* förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande, *för arbetslöshetspensionens del dock efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 4 c § lagen om pension för arbetstagare*, företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde då han ådrog sig sjukdom, lyte eller skada, som avses i 7 § 1 mom., *eller då han blev arbetslös* eller, om han då *inte* längre stod i ett arbetsförhållande *som omfattas av denna lag*, den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets han senast hade hört;

3) för övriga ålders-, invalid-, *arbetslöshets-* och familjepensioner, med undantag av belopp som skall betalas i enlighet med 12 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, samt för de delar av pension som överstiger i 1 och 2 punkten nämnda belopp, för *deltidspension* samt för *sådana* motsvarande pensioner och delar av pensioner i enlighet med minimipensionsskyddet som betalas enligt lagen om

Gällande lydelse

sion för arbetstagare, och för pensionsskyddscentralens kostnader svarar pensionsanstalterna tillsammans med de pensionsanstalter som bedriver i lagen om pension för arbetstagare nämnd verksamhet, på det sätt som stadgas i 12 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om pension för arbetstagare; samt

Föreslagen lydelse

pension för arbetstagare, och för pensionsskyddscentralens kostnader svarar pensionsanstalterna tillsammans med de pensionsanstalter som bedriver i lagen om pension för arbetstagare nämnd verksamhet, på det sätt som stadgas i 12 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om pension för arbetstagare; samt

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Vid tillämpningen av 9 § 1 mom. 2 punkten denna lag beaktas de arbetslöshetspensioner beträffande vilka gäller att den lön som ligger till grund för nämnda pensioner har införtjänats efter lagens ikraftträdande till minst det gränobelopp som avses i 7 § 1 eller 4 mom.
